

[Jensen-Broby.]

virker uretfærdig, særlig over for Omegnskommunerne ved de store Byer. Det er efterhaanden blevet saadan, at nogle af disse Kommuner maa aflevere op til 25 pCt. af deres Skatteindtægt i Erhvervsskat til de store Byer, hvor Arbejdsstedet ligger. Det er ødelæggende for disse Kommuners Økonomi, naar de gennem Erhvervsskatten skal aflevere op til en Fjerdedel af Indtægterne til den store Bykommune. Udgifterne faar Omegnskommunerne ingen Hjælp til. De maa selv afholde deres Del af de sociale Udgifter, f. Eks. Huslejhjælp til børnerige Familier, Skoleudgifter o. s. v. Som Forholdene har udviklet sig, er Omegnskommunerne bange for nyt Byggeri i Kommunen, særlig for socialt Boligbyggeri for børnerige Familier, hvortil Kommunen skal regne med efter 3 Aars Forløb at give Hjælp til Nedsættelse af Huslejen. Man er ogsaa bange for at give Kommunegaranti for Laan til store Karreer og Række- og Parcelhuse, naar de store Boligselskaber ønsker at bygge i Kommunen, da Opførelsen af større Samlinger af Huse med mange Lejligheder vil give Kommunen store Udgifter til nye Skoler. Erhvervsskatten hindrer derfor den naturlige Udflytning fra de store Byer til Omegnskommunerne, hvor der er Lys, Luft og sunde Forhold at bo under. Omegnskommunerne ved, at de er sikre paa Udgifterne, men Indtægterne, som Kommunen skulde have gennem Skatterne, tilfalder gennem Erhvervsskatten for den allerstørste Part den store Bykommune, hvor Erhvervsstedet ligger.

Som Eksempel kan jeg nævne den Kommune, jeg selv bor i. Vi fik for 7—8 Aar siden bygget en stor Mængde Rækkehuse af et af de sociale Boligselskaber. Kommunen gik ind med en Garanti paa 250 000 Kr. — troede vi da, men denne Sum er siden blevet forhøjet, saaledes at den nu er paa 800 000 Kr. Dette Byggeri har bragt os store Udgifter alene til Huslejhjælp samt tvunget os til at bygge en ny Skole til 3 Mill. Kr., hvortil kommer forhøjede Udgifter til Lærerlønninger o. s. v., men Skatten, vi skulde have til at afholde disse forøgede Udgifter med, gaar gennem Erhvervsskatteordningen til Københavns Kommune. Vi maa aflevere 1¼ Mill. Kr. i Erhvervsskat til København eller en Fjerdedel af vor Skatteindtægt. Og som det gaar os, gaar det samtlige Omegnskommuner til de store Byer. De Vanskeligheder, som Københavns Kommune har med samtlige Omegnskommuner i Retning af at faa

Byggeri i Gang — ogsaa de Kommuner, hvori Købehavn selv ejer Grunde —, vilde forsvinde, hvis vi fik ophævet Erhvervsskatten, saa Omegnskommunerne kunde faa Dækning for de Udgifter, de store Kommuner er Aarsag til, derigennem at de selv indkasserede Skatteindtægten fra deres egne Beboere.

Det er den Kommune, man bor i, der har Udgifterne, derfor bør det ogsaa være den, der faar Skatteindtægterne. Vi udskriver nu saa store Beløb i Skat paa samme Indtægtgrundlag som Erhvervsskatten baade til Kommune, til Stat og til den fælleskommunale Udligningsfond, at vi mener, det er urimeligt at bibeholde Erhvervsskatten. Det vil være en Lettelse for saa godt som samtlige Kommuner i Landet, hvis denne Skat falder bort, og De samvirkende danske Sogneraadsforeninger og Foreningen af Kommuner med bymæssig Bybyggelse har gennem Resolutioner, vedtaget paa deres Aarsmøder, krævet Erhvervsskatteordningen ophævet.

Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale dette Forslag til Lov om Ændring i Loven om personlig Skat til Kommunen til en velvillig Behandling i det høje Folketing.

Formanden: De paa Dagsordenen under Punkterne 1—8 opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1948—49.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3328).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 104 Stemmer mod 5.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.